

Otto Volgenant (VU-Corps '88) heeft carrière gemaakt als advocaat. Hij is partner bij Kennedy Van der Laan. Hij procedeert regelmatig over internet en media, tot aan het Europese Hof voor de Rechten van de Mens. Hij vindt maatschappelijke betrokkenheid belangrijk, en geeft daar actief invulling aan.

Otto Volgenant is in Amsterdam geboren en getogen en was lid van het traditionele herendispuut o.v. c.s. A.K.A.Δ.H.M.E.I.A., dat in 1925 werd opgericht. 'Toen ik in 1990 in het bestuur zat kregen wij elf nieuwe mannen aan. Wij waren toen het grootste herendispuut van de sociëteit. Jasje dasje, twee keer per week op sociëteit zooien met Seneca, Pascal, Panda en Stoa. Dispuutsgenoten in de Senaat en de Stichting. We zongen altijd 'het is het beste dispuut der stad, vivat, crescat, floreat!' en dat was toen ook echt zo. Eind jaren '90 hebben wij jammergenoeg een paar jaar geen nieuwe leden aangekregen. Er werden te weinig jongens lid. We hebben nu geen actieve leden meer. Dit vind ik nog steeds erg jammer. Als er ooit weer een herendispuut wordt opgericht moet het Akadhmeia zijn.' Gelukkig worden er nog steeds reünies en buitendagen georganiseerd en gaan de heren elk jaar traditioneel in 'Die Port van Cleve', vlakbij sociëteit, een genummerde biefstuk eten, met heel wat oude reünisten, sommigen ouder dan tachtig, die eens per

jaar een dagje Amsterdam mogen doen van hun vrouw. En daarna door naar sociëteit. 'Ik ben rechten gaan studeren omdat ik niet zo goed wist wat ik wilde worden. Met rechten kun je nog alle kanten op. Ik heb tijdens mijn studie als student-assistent gewerkt op het Instituut voor Informatica en Recht van de VU. Daar werkten toen ook twee mensen die net een nieuw advocatenkantoor mee hadden opgericht. In 1992 werd namelijk door elf advocaten, waaronder Eberhard van der Laan (nu burgemeester van Amsterdam) en Marian Kennedy het kantoor Kennedy Van der Laan opgericht. Ze vonden de toenmalige advocatuur te traditioneel en wilden het leuker en beter doen. Eén van de grondregels van het nieuwe kantoor werd dat vrouwen dezelfde kansen kregen als mannen. Dat de naam van een vrouw voorop staat in de kantoornaam is tekenend, en binnen de commerciële advocatuur uniek. Marian Kennedy had toen al een succesvolle praktijk op het gebied van ICT-recht, met Microsoft als grootste klant.' Een jaar

O
T
T
O

V
O
L
G
E
N
A
N
T

na de oprichting solliciteerde Volgenant bij Kennedy Van der Laan. 'Ik kreeg na mijn afstuderen meerdere aanbiedingen. Maar juist door de visie van Kennedy Van der Laan en het feit dat ik het kantoor al kende, ook omdat ik daar een stage had gelopen, was de keuze snel gemaakt. Ik ben er al zeventien jaar heel gelukkig. Elke dag brengt weer wat nieuws.'

'Wij willen als kantoor een bijdrage leveren. Een bijdrage aan de maatschappij, een bijdrage aan het milieu en een bijdrage aan de ontwikkeling van het recht'

Kennedy Van der Laan is vanaf de oprichting een duurzame en maatschappelijk betrokken onderneming. 'Ik ben sinds een paar jaar de voorzitter van onze MVO (Maatschappelijk verantwoord ondernemen) commissie. Wij willen als kantoor een bijdrage leveren. Een bijdrage aan de maatschappij, een bijdrage aan het milieu en een bijdrage aan de ontwikkeling van het recht. Wij werken voor Greenpeace en Stop Aids Now! Wij zijn niet alleen hun advocaat maar werken echt met hen samen. We organiseren acties waarmee wij hen steunen, en er werken vrijwilligers van

'Je wordt pas een goede advocaat door als advocaat te werken'

ons mee aan hun acties. Ik heb zelf bij De Bijenkorf gecollecteerd voor Stop Aids Now! op WereldAidsdag en als vrijwilliger bij het AmsterDiner tafels bediend. Daarnaast willen wij onze eigen bedrijfsvoering op alle manieren 'zo goed mogelijk' voeren. Wij zijn een CO2-neutraal kantoor. We gebruiken groene stroom en spaarlampen, we hebben zonnepanelen op het dak en doen mee aan een proef met elektrische auto's. Het zit ook in kleine dingen. De overschotten van de lunch worden iedere dag naar een kinderboerderij in de buurt gebracht. En we werken samen met

Stadsdeel-West waarin we gevestigd zijn. We ondersteunen verschillende projecten in het Westerpark, waaronder bioscoop Het Ketelhuis. Op allerlei manieren nemen wij actief verantwoordelijkheid. Wij willen een bijdrage leveren aan het oplossen van problemen. Kleine problemen én grote problemen. Binnen Kennedy Van der Laan wordt dat breed gedragen.'

Na zeven jaar is Volgenant partner geworden bij Kennedy Van der Laan. 'Op de eerste plaats krijg je dan geen vast salaris meer maar een deel van de winst. Dat voelt anders. Als aandeelhouder ben ik verantwoordelijk voor het hele bedrijf. Ik ben met mijn partners verantwoordelijk voor de bedrijfsvoering, voor de tweehonderd mensen die hier werken, voor de acquisitie, de omzet, de strategie, voor de richting van ons kantoor.'

Volgenant geeft aan dat je de vaardigheden die je hiervoor nodig hebt niet tijdens de rechtenstudie leert. 'Je wordt pas een

goede advocaat door als advocaat te werken. Een dagvaarding schrijven leer je niet tijdens je studie, maar pas als je dat voor het eerst echt moet doen. Op de vraag of ik mij meer een manager of een ondernemer voel, is mijn antwoord 'beide'. Manager, omdat ik elke dag bezig ben met het aansturen en coachen van medewerkers, en ondernemer omdat ik altijd bezig ben met acquisitie, nieuwe ontwikkelingen en kansen. Dit maakt mijn werk als partner zo veelzijdig.'

Volgenant is gespecialiseerd in Internet, reclame en media. Zijn afstudeerscriptie

ging over databanken, in 1993 een nieuw onderwerp. 'Internet is een ontzettend interessant gebied waar enorm veel ontwikkelingen zijn. Ons kantoor staat nationaal en internationaal bekend als de nummer één op het gebied van internet, privacy, media en reclame. De wetgeving loopt altijd een paar jaar achter. Als je nú naar internet, zoekmachines en marketing kijkt, dan

'Binnenkort als Akadhmeia 85 jaar bestaat, eet Volgenant weer een genummerd biefstuk. En dan door naar sociëteit'

zie je dat er heel veel gebeurt. Dan moet je de bestaande wetgeving toepassen op nieuwe vraagstukken. Daar kom ik om de hoek kijken. De uitdaging voor mij is dus het bestaande recht toe te passen op alle nieuwe ontwikkelingen.'

Een van Volgenant's verantwoordelijkheden is het werven van nieuwe advocaten. 'Ik kijk dan altijd of de sollicitant naast zijn studie nog iets extra's heeft gedaan. Je moet affiniteit met het vakgebied kunnen laten zien. Ik vind het belangrijk dat sollicitanten een keuze hebben gemaakt voor een bepaalde richting. Je moet meer hebben gedaan dan alleen studiepunten halen. Een bestuursfunctie binnen de Vereniging, vrijwilligerswerk of een buitenlandse stage, het zijn allemaal manieren om te laten zien dat je wat meer in je mars hebt. Wij zijn op zoek naar de meest ondernemende individuen, de jongens en meisjes waar veel energie in zit. Ik nodig ondernemende rechtenstudenten die zich aangesproken voelen door onze visie uit om eens langs te komen. Wie belt mij binnenkort voor een kop koffie?'

Volgenant vertelt over een bijzondere zaak: 'Een paar maanden geleden had ik een hoogtepunt in mijn carrière. Ik heb gepleit bij de Grote Kamer van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens

in Straatsburg. Dat zijn zeventien rechters, die over principiële mensenrechtenkwes- ties oordelen. Zeventien rechters naast elkaar, probeer je dat eens voor te stellen, dat is een muur van zwarte toga's, en daar sta je dan voor te pleiten. Het gebeurt bijna nooit dat een Nederlandse advocaat daar in Straatsburg mag pleiten in een zaak tegen de Nederlandse Staat, dus dat was

heel bijzonder.' Het ging in deze zaak om het journalistieke brongenheim. De politie was ingevallen bij de uitgever van het blad Autoweek, Sanoma. De politie eiste foto's van illegale straatraces. De politie was op zoek naar een paar ramkrakers. Maar de journalisten hadden bij het maken van de foto's van de straatraces vertrouwelijkheid afgesproken. Pas toen de politie dreigde het hele bedrijf de volgende dag plat te leggen (dat was de trouwdag van Willem-Alexander en Maxima), ging Sanoma overstag en gaf de foto's onder protest af. 'Bij het EHRM in Straatsburg was dus de vraag welke bescherming je hebt als journalist tegen de overheid. Dat is een fundamentele kwestie. Het gaat om de vrijheid van meningsuiting. Stel je eens voor dat de politie zomaar altijd bij journalisten langs kan gaan om informatie te krijgen die ze anders niet kunnen krijgen. Daar moet toch in ieder geval eerst een rechter over oordelen!' De uitspraak wordt eind 2010 verwacht. Binnenkort, als Akadhmeia 85 jaar bestaat, eet Volgenant met zijn dispuutsgenoten weer een genummerde biefstuk. En dan door naar sociëteit.

O
T
T
O

V
O
L
G
E
N
A
N
T